

GÖMÖRI GYÖRGY

Álomi névjegy

*Éjjel egy bizonyos H. Allal elküldte nekem névjegyét.
Kicsoda ez az ember és tőlem mit akar?
Gazdag libanoni úr, arany szipkából szív cigarettát,
hajói méltóságteljesen úsznak a kék tengeren.
De az is lehet, elefántcsont-kereskedő Etiópiában,
rabszolgahajcsár, akit csak a gyors haszon érdekel.
A legjobb esetben Londonban képzett lélekelemző,
különös akcentusával kémleli titkaidat.
Bármint is legyen, H. Allalt nem fogadom még-
maradjon meglepetés hol ér utol a halál.*

Álmaink cenzúrája

*Nemcsak a várható jövő miatt
kell cenzuráznunk az álmokat.
Nem csak azért, mert jóstehetség nélkül
is előre látható, hogy végül
Európából világ-Andorra lesz,
vagy optimistán: globális-Dánia,
de tudatunkban még ott rostokolnak
a közelmúlt rémálmai – még él
az idegroncs Vezér agg titkárnöje,
ki nem tudta rávenni Göbbels feleségét,
hogy meg ne ölje összes gyerekét-
élnek talán még Gulágból eleresztett
véneemberek, akiket a véletlen, vagy a sors
mentett csak meg az édes fagyhaláltól-*

*ja és a szerbek! hosszasan fenik
rozsdás rohamkéseiket, hogy a más
vallású, vagy bőrű szomszédjukat kinyírják-
mindenről óvatosan beszélj csak gyermekednek,
mert nem hiszi el, hogy a Jó Erő csak ritkán
van a felkent lovagok oldalán
és vannak olyan korok, mikor az önkény
mint a pestis, végigsöpör a gondozott világon...*

Egy alkalmazkodó filológusra

*Filológus ő, aki pontosságra tör,
meg fontosságra – súlyát ha fontra mérik,
nyom is a latban! Nemigen latolgat,
leteszi tüstént a garast kór-társai mellett,
akiknek kedvére van a gyűlöletbeszéd-
gyakran-helyezkedő filosz, ki évekig
benyalt a Hatalomnak, most pedig
fennen hirdeti: ő volt az Ellenálló,
„külön klasszis” (mindig utólag bátor)
de aki akkor is „megmondta a magáét”,
jóllehet csak azt recsegte vissza,
amit felülről súgtak, vagy sugalltak,
vagy amit a szél feléje lengetett.*

Ajánlás

Feleségemnek

*Szonettfűzér helyett – Petrarka, Lőrinc nem vagyok –
Fogadd el ezt a néhány versemet.
Nem egyet akkor írtam, amikor bajok
Zúdultak ránk, bántották lelkedet,
És tudtam: én voltam, én, csak én az ok,
Ami miatt nyugalmad elhagyott
S haraggá gyűlt a tűró szeretet.
Mögöttünk szél-szaggatta hónapok,
Vándoroltunk, szálláshely-koldusok,
Házról-házra. Ez kellett, meglehet,
Hogy elfelejtve szenvedésedet
Bennem találj meg újra otthonod.*